ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ. 2644

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	Δολλ. 10
Έξάμηνος	» 200	Άμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
ΕΜΠΟΡ
ΤΡΑΠΕ
14
ΜΑΪΟΥ 1933
ΘΕΑΤΡ
ΚΕΝΤΡ
ΚΟΙΝΩ
ήλ. ὥρα 5 λ. 18.—Δύσ. 7 λ. 25
Σαμαρείτιδος. Ἰσιδώρου μάρτ.
Ο ΚΑΙΡΟΣ
ρμ. μεγ. 25.0, ἐλαχ. 11.9. Ὑγρ.
γη. Ἄνεμοι : μέτριοι. Θάλασ-
: Ἰόνιον ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 757.2.
Ἔφιπ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΥΡΩΣΙΣ

Αὔριον, λοιπόν, κατὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, θὰ διεξαχθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἐλευθεροφρόνων περὶ παραπομπῆς τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς εἰδικὸν δικαστήριον διὰ τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου.

Ὁποία θὰ εἶνε περίπου ἡ διεξαγωγὴ τῆς συζητήσεως, προδιεγράφη ἀπὸ τὰς προθεσινὰς δηλώσεις τόσον τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅσον καὶ τοῦ κ. Μεταξᾶ : Ἐννοεῖται, ὅτι μία τοιαύτη συζήτησις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συγκρατηθῇ πάντοτε ἐντὸς τῶν ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων διαγραφομένων ὁρίων, οὔτε καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων μιᾶς ἀταράχου ψυχραιμίας. Διὰ τοῦτο ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι ἀρχηγοὶ ὅλων τῶν κομμάτων, ἀποσκοποῦντες εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀξιωτέραν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βήματος διεξαγωγὴν τῆς συζητήσεως, θὰ καταβάλουν πᾶσαν εἰλικρινῆ προσπάθειαν διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ συζήτησις, ὅπως ἄλλωστε ἐπανειλημμένως ἐτονίσαμεν, ἦτο πλέον ἄφευκτος εἰς ὃ σημεῖον εἶχον φθάσει τὰ πράγματα καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὑπὸ τὰς περιστάσεις σκοπιμώτερον ἦτο νὰ ἀποφασισθῇ, ὡς καὶ ἀπεφασίσθη.

Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ προσυζητήσωμεν ἡμεῖς ἐπὶ τῆς οὐσίας της, νομίζομεν, ἐν τούτοις, ὅτι δυνάμεθα ἀζημίως νὰ ἐξετάσωμεν ἀπὸ τοῦδε μίαν διαπίστωσιν τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἀγόρευσίν του : εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δὲν εἶνε ἀτιμωτικὰ διὰ τοὺς διαπράξαντας αὐτά, εἰμὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι ἀρνοῦνται τὴν εἰς αὐτὰ ἐνοχήν των. Ἐπὶ τούτου δὲν χωρεῖ, βέβαια, ἀμφισβήτησις. Τὰ πολιτικὰ ἀδικήματα, ὅταν προέρχωνται ἀπὸ βαθείαν πεποίθησιν τῶν δραστῶν ὅτι δι' ἐκνόμων μέσων ἐξυπηρετοῦν τὸ κοινὸν συμφέρον, τιμωροῦνται μὲν αὐστηρῶς — κάποτε, μάλιστα, αὐστηρότατα — ἀπὸ τὸν Νόμον, ἀλλὰ δὲν μειοῦν ἠθικῶς τοὺς ἐνόχους ὅπως τὰ κοινὰ ἐγκλήματα. Ὁ κ. Βενιζέλος ἤδη ἀρνεῖται κάθε συμμετοχὴν του εἰς τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου καὶ διαδηλοῖ τὴν ἀποδοκιμασίαν του δι' αὐτό. Ἡ Βουλὴ θὰ κρίνῃ ἐκ τῆς διεξαχθησομένης συζητήσεως, κατὰ πόσον ἠδύνατο νὰ τὸ ἀποσοβήσῃ ἢ νὰ τὸ καταστείλῃ ὡς ὑπεύθυνος ἀρχηγὸς τῆς κυβερνήσεως καὶ κατὰ πόσον ἡ συνεχὴς, ἢ ἀδιάλειπτος σχεδὸν ἐπαφὴ τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ τοῦ ἐπιχειρήσαντος τὴν ἐπιβολὴν τῆς δικτατορίας ἀποστράτου στρατηγοῦ δὲν εἶχε τίποτε νὰ κάμῃ μὲ τὰς ἀποφάσεις τοῦ τελευταίου.

Ὅ,τιδήποτε, ὅμως, καί ἂν συμβῇ, οἱαδήποτε καὶ ἂν θὰ εἶνε ἡ ἔκβασις τῆς συζητήσεως, δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦν μετ' ἠρεμίας τὰ πράγματα, ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τὰς ἐντυπωσιακὰς ἐξελίξεις των, τὰς ὀφειλομένας εἰς τὴν ἐκ τῶν προσώπων διδομένην ὥθησιν, τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου ἐξεδικάσθη ἤδη ἀπὸ τῆς καθαρῶς πολιτικῆς ἀπόψεώς του. Ἐὰν καὶ σήμερον ἀκόμη ἐξακολουθῇ νὰ ἀπασχολῇ τὴν δημοσίαν προσοχὴν μετὰ ζωηρότητος, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ βενιζελικὸς Τύπος, ἄλλοτε μὲν ἀσχάλλων ἀσυγκρατήτως διὰ τὰς ἐνεργείας τῆς Διαιωσύνης, ἡ ὁποία, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως, ἄλλοτε δὲ θριαμβολογῶν μὲ ἀσυγκράτητον ἐπίσης ἀγαλλίασιν διὰ τὴν ἀπόδρασιν τοῦ Πλαστήρα, διαρκῶς δὲ καὶ διὰ παντὸς τρόπου ἐμφανιζόμενος ὡς συνήγορος καὶ παραστάτης καὶ ἑταῖρος τῶν διωκομένων ὑπὸ τοῦ Νόμου, ἐνισχύει ὁλοὲν περισσότερον τὴν πεποίθησιν τῆς κοινῆς γνώμης περὶ τοῦ ὅτι δι' ὡρισμένην μερίδα τοῦ φιλελευθέρου κόσμου — καὶ δὴ τὴν ἐγγύτατα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον—τὸ κίνημα εἶνε ὑπόθεσις ἰδική της, τῆς ὁποίας τὴν ἐπιτυχίαν ἠθέλησε καὶ ἠὐχήθη ὁλοψύχως καὶ διὰ τῆς ὁποίας τὴν ἀποτυχίαν εἶνε ἀπαρηγόρητος. Ἐὰν τοῦτο δὲν συνέβαινε, διὰ τὸ κίνημα θὰ ἠσχολεῖτο ἁπλῶς ἡ Δικαιοσύνη, ὅπως καὶ διὰ κάθε ἔγκλημα, ἡ δὲ δημοσία προσοχὴ θὰ ἀπερροφᾶτο μόνον ἀπὸ τὰ τρέχοντα μεγάλα ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουν νηφαλιότητα σκέψεως, περισυλλογὴν καὶ πνευματικὴν γαλήνην. Διότι τὸ κίνημα — ἐπαναλαμβάνομεν — ἐξεδικάσθη ἤδη ἀπὸ τὸν ἀρμοδιώτερον κριτήν, τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.

Καὶ ἐξεδικάσθη κατὰ τὸν μεγαλειωδέστερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον τρόπον, εὐθὺς ὡς ἀπεθρασύνθη εἰς ἐκδήλωσιν : ὁ λαός, ἀδιαφορήσας πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς «Ἐπαναστάσεως» ὅπως κλεισθῇ εἰς τὰς κατοικίας του ἐπὶ ποινῇ πυροβολισμοῦ — διότι τοιαῦται διαταγαὶ ἐξεδόθησαν ἔντυποι ἐξ ὀνόματος τῆς «Ἐπαναστάσεως», ὅπως ἐξεδόθη καὶ εἰδικὸν φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» καὶ συνελήφθησαν πολιτικοὶ καὶ κατεσχέθησαν ἐφημερίδες καὶ ἐλογοκρίθη ὁ Τύπος καὶ ἐσταματήθησαν τηλεγραφήματα δημοσιογραφικὰ — ἐξεχύθη ὡς χείμαρρος εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας, δὲν ἐπτοήθη ἀπὸ τὰ τάνκς, τὰ ὁπλοπολυβόλα καὶ τὰς χειροβομβίδας καὶ ἀνέτρεψεν αὐτὸς τὴν δικτατορίαν ἐντὸς ὀλιγίστων ὡρῶν, πρὶν ἀκόμη βεβαιωθῇ ὅτι τὸ μέγιστον μέρος τοῦ στρατοῦ ἀντετίθετο κατὰ τοῦ κινήματος. Καὶ δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπετόλμησαν τὸ κίνημα, δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸ ἐνέπνευσαν ἢ καὶ τὸ παρώτρυναν, ἢ καὶ ἁπλῶς τὸ ἀφῆκαν νὰ ἐκδηλωθῇ ἀκωλύτως, ἐνῷ ὠφειλον νὰ τὸ πατάξουν ἀμέσως, ἐν τῇ ὑπευθύνῳ ἰδιότητί των, ἡ λαϊκὴ αὐτὴ τιμωρία, ἡ κεραυνοβόλος αὐτὴ κύρωσις ἦτο ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως, θανάσιμος. Διότι ἐδιδάχθησαν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὡρίμασε πλέον καὶ ἐδιδάχθη ἀρκετά, ὥστε νὰ μὴ γίνεται πλέον κανενὸς κόμματος, κανενὸς παραξίου, κανενὸς «Ἐπαναστάτου» ἄβουλον ἀνδράποδον, ἀλλ' ὅτι γνωρίζει νὰ εἶνε ὁ κυρίαρχος ἐν τῷ οἴκῳ του. Καὶ δι' ὅσους εἶχον συνηθίσει νὰ τὸν πιστεύουν ὡς λατρεύοντα εἴδωλα καὶ κύπτοντα πειθηνίως ἐνώπιον οἱουδήποτε ἐγκαθισταμένου αὐθαιρέτως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ πικροτέρα τιμωρία.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Τὰ ρεστωράν

Ἕνας ταπεινὸς ἀναγνώστης μου, ὁ κ. Γεράσιμος Κλαουδάτος, μοῦ γράφει διὰ τὸ μελετώμενον μέτρον τοῦ ἐκ περιτροπῆς κλεισίματος τῶν ἐστιατορίων κατὰ τὰς Κυριακάς:

«Διατί δὲν ἐσχολιάσατε, κ. Ἀπόμαχε, ἀκόμη αὐτὴν τὴν ἐξωφρενικὴν πρότασιν μερικῶν διευθυντῶν ἐστιατορίων, οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουν, καὶ καλὰ καὶ σώνει, νὰ κλείουν ἐκ περιτροπῆς τὰ καταστήματά των τὴν Κυριακήν; Εἶνε γνωστόν, ὅτι κατὰ τὰς Κυριακὰς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐστιατορίοις ἐστιαζομένων αὐξάνει καταπληκτικῶς, τῶν Ἀθηναίων ρεπόντων, εἴτε ἐκ σνομπισμοῦ, εἴτε λόγῳ τῆς Κυριακῆς ἀργίας, νὰ ἐπιδειχθοῦν, μίαν φορὰν τὴν ἑβδομάδα, εἰς τὸ θέατρον, τὸν κινηματογράφον, ἢ τὸ ρεστωράν. Κοινὸν δὲ μυστικὸν τυγχάνει ὅτι τὰ πενῆντα ἑκατοστὰ τῶν πελατῶν ἐστιατορίων κατὰ τὰς Κυριακὰς ἀπαρτίζονται ἀπὸ Ἀθηναίους καὶ Πειραιεῖς οἰκογενειάρχας καὶ ὄχι ἀπὸ ξένους: «Ἡμέρα ποὺ εἶνε, λέγει ἡ κυρία, δὲ θελήσαμε νὰ μαγειρέψουμε εἰς τὸ σπίτι καὶ ἠλθαμε νὰ φᾶμε εἰς τὸ ρεστωράν.» Πολλαὶ μάλιστα μητέρες, ποὺ ἔχουν κορίτσια τῆς παντρειᾶς, ἐγκαλοῦν κατὰ σύστημα τὴν Κυριακὴν εἰς τὰ ἐστιατόρια μὲ τὴν κρυφὴν ἐλπίδα, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ἐκεῖ ἡ τύχη τῆς κόρης των μὲ κανένα νέον καλῆς οἰκογενείας ἢ παραλήν, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι ἐκεῖ ποὺ ἔφθασαν αἱ μαῖ των μερίδων τοῦ φαγητοῦ, μόνην παραλὴν ἡμποροῦν νὰ φάνε ἕνα πιάτο γιουβαρλάκια, ἢ γιαλαντζῆ ντολάδες εἰς τὰ ρεστωράν. Λόγῳ τοῦ Κυριακάτικου λοιπὸν αὐτοῦ συνωστισμοῦ εἰς τὰ ἐστιατόρια, ἡ ἀγωνία καὶ αἱ περιπέτειαι τῶν εἰς αὐτὰ συχνοζώντων δὲν περιγράφεται, ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν χώρου καὶ καθισμάτων, ἀπὸ τὰς ὁμηρικὰς μάχας, ποὺ διεξάγονται πρὸς κατάληψιν ἑνὸς τραπεζιοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν εὔλογον ἀνεπάρκειαν τῶν γκαρσονιῶν νὰ σερβίρουν τὴν πελατείαν ἐντὸς τὸ πολὺ μιᾶς ὥρας. Φανταστῆτε τώρα τί μέλλει νὰ συμβῇ ὅταν ἀποφασισθῇ νὰ κλείουν κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ποσὰ ἀπὸ τὰ ἐστιατόρια αὐτά. Ἕνα γεῦμα ἢ ἕνα δεῖπνον ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι θὰ μεταβάλλεται εἰς ἀληθινὸν μαρτύριον Ταντάλου! Καὶ αὐτὴ μὲν εἶνε ἡ ὄψις τοῦ ζητήματος, ἡ ὁποία σχετίζεται μὲ τὴν ἄνεσιν τοῦ κόσμου τοῦ τρώγοντος εἰς τὰ ρεστωκόσμου τοῦ τρώγοντος εἰς τὰ ρεστωράν. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἄλλη, ἀφορῶσα τὴν γενικωτέραν οἰκονομίαν τοῦ Κράτους. Ζητοῦμεν νὰ ἀναπτύξωμεν τουρισμόν, καί, δόξα τῷ Θεῷ, ἐφέτος, λόγῳ τοῦ ἐκπεσμοῦ τῆς δραχμῆς μας, ἦλθον καὶ ἔρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα καθημερινῶς τόσοι ξένοι, ὅσοι οὐδέποτε ἄλλοτε, πρὸς δικαίωσιν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος εἶς τὴν γνωστὴν ἐπιστολήν του πρὸς τὸν κ. Μασρῆν ἐχαρακτήρισε τὴν πτῶσιν τοῦ νομίσματός μας ὡς θρίαμβον τῆς δημιουργικῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ἀλλ' οἱ ξένοι αὐτοί, εἴτε διὰ λουτροθεραπείαν μᾶς ἐπισκέπτονται, εἴτε διὰ νὰ θαυμάσουν τὸν Παρθενῶνα, δὲν εἶνε ὅλοι Κροῖσοι καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ καταλύσουν εἰς τὴν «Μεγάλην Βρεταννίαν» ἢ τὸ «Πτὶ - Παλαί». Οἱ περισσότεροι τῶν ἐπισκεπτῶν μας εἶνε ἄνθρωποι μεσαίας τάξεως καὶ καταλύουν συνήθως εἰς κατώτερα ξενοδοχεῖα, τρώγουν δὲ κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ ὀλίγα εὐπρεπῆ ἐστιατόρια τῆς πόλεώς μας. Ἐὰν ὅθεν τοὺς κλείσωμεν τὰ μισὰ ἀπὸ αὐτὰ ἑκάστην Κυριακήν, ποῦ θὰ γευματίζουν οἱ ἀτυχεῖς αὐτοί; Ἐταξείδευσα ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν ὡς ναυτικὸς καὶ εἰσοδηματίας εἰς ὁλόκληρον τὴν ὑφήλιον, οὐδαμοῦ δὲ ἐνθυμοῦμαι νὰ ἤμουν ἢ νὰ συνήντησα τὰ ἐστιατόρια κλειστὰ κατὰ τὰς Κυριακάς. Καὶ ἀφοῦ οἱ ξένοι δὲν τὰ κλείουν, διατί νὰ τὰ κλείουμε ἡμεῖς; Ἐφ' ὅσον τοὺς ἀντιγράφομεν εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ἀλλα, εἶνε παράξενον, ὅτι δὲν τοὺς ἀντιγράφομεν καὶ εἰς τὸν θετικισμὸν καὶ τὴν πρακτικότητα.....»

Οὐδεμία ἀντίρρησις, ὅτι εἶνε λογικώτατα αἱ σκέψεις τοῦ ἀναγνώστου μου κ. Κλαουδάτου. Ἀλλ' οἱ ἐστιάτορες λέγουν:

—Ἄνθρωποι ἐργαζόμενοι δὲν εἴμαστε καὶ μεῖς; Ἔχουμε συνεπῶς τὸ δικαίωμα νὰ ἀναπαυώμεθα μίαν ἡμέραν τὴν ἑβδομάδα, ὅπως ἀναπαύονται καὶ οἱ ἐργάται!...

Ἂς ὑποθέσουμε λοιπόν, ὅτι ἀναπαύονται οἱ κύριοι ἐστιάτορες τὴν Κυριακήν. Πῶς πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν ἀνάπαυσίν τους; Φυσικὰ δὲν θὰ ξαπλωθοῦν στὸ κρεββάτι καὶ νὰ κοιμηθοῦν εἰκοσιτέσσερες ὥρες. Θὰ θελήσουν νὰ πᾶν εἰς κάποιαν ἐκδρομήν, εἴτε θαλασσίαν, εἴτε καὶ στεριανήν. Θὰ πάρουν ὅθεν τὴν γυναῖκά τους καὶ τὰ παιδιά τους καὶ θὰ κατεβοῦν εἰς τὸν Πειραιὰ μὲ πρόγραμμα νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Αἴγιναν, ἐπὶ παραδείγματι, ὅπου ἔχουν συγγενεῖς. Εἰς τὴν προκυμαίαν ζητοῦν ἀτμόπλοιον:

—Βαπόρι γιὰ τὴν Αἴγινα θέλετε, κύριε;

—Ναί! Θὰ πᾶμε νὰ ἰδοῦμε τὸν πεθερό μου καὶ νὰ περάσουμε μαζί του μιὰ ἡμέρα.

—Δυστυχῶς σήμερα δὲ φεύγει τὸ βαπόρι γιὰ τὴν Αἴγινα.

—Καὶ γιατί;

—Ὁ πλοίαρχός του ἔχει Κυριακὴν ἀνάπαυσιν. Ἄνθρωπος ἐργαζόμενος εἶνε καὶ αὐτὸς καὶ δικαιοῦται νὰ ἀναπαύεται μιὰ ἡμέρα τὴν ἑβδομάδα.

—Ὥστε δὲν μπορῶ νὰ πάω στὴν Αἴγινα;

—Μπορεῖτε, ἐὰν θέλετε, νὰ πᾶτε στὴν Ἐλευσίνα. Τὸ βαποράκι τῆς Ἐλευσῖνος αὐτὴ τὴν Κυριακὴ δὲν ἔχει ἀνάπαυσιν. Οἱ πλοίαρχοι ἐργάζονται ἐκ περιτροπῆς.

—Μὰ στὴν Ἐλευσῖνα ἐγὼ δὲν ἔχω τὸν πεθερό μου.

—Τηλεγραφῆστέ του νὰ πάῃ καὶ αὐτὸς ἐκεῖ γιὰ νὰ συναντηθῆτε!...

Ἀλλ' ὁ ἀναπαύμενος κατὰ τὴν Κυριακὴν ἐστιάτωρ, εἴτε διότι ἔφαγε λίγο περισσότερο, εἴτε διότι ἐκρυολόγησε, τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, αἰσθάνεται μεγάλην κακοδιαθεσίαν, καὶ ἡ σύζυγός του στεύδει εἰς τὸ σπίτι τοῦ γειτονικοῦ ἰατροῦ, ὅπως τὸν καλέσῃ :

—Ὁ γιατρὸς, παρακαλῶ, νὰρθῇ γρήγορα στὸ σπίτι μας. Εἶνε ἐπείγουσα ἀνάγκη.

—Ὁ γιατρὸς, κυρία μου, σήμερα ἔχει Κυριακὴν ἀνάπαυσιν. Ἄνθρωπος ἐργαζόμενος εἶνε καὶ αὐτός, καὶ ἔχει δικαίωμα νὰ ἀναπαύεται μιὰ ἡμέρα τὴν ἑβδομάδα.

—Μὰ καλά! Ἀφοῦ εἶνε βαρειὰ ὁ σύζυγός μου καὶ ἔχει ἀνάγκη ἰατρικῆς ἐπεμβάσεως;

—Πρέπει νὰ βρῆτε τὸ γιατρό, ποὺ εἶνε ἡ ἡμέρα του, ἐκ περιτροπῆς.

—Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἠμπορεῖ νὰ πεθάνῃ ὁ ἄρρωστος!...

Νὰ πεθάνῃ; Ἀλλὰ καὶ ἂν συμβῇ τὴν Κυριακὴν αὐτὴν τοῦ θανάτου του νὰ ἔχουν ἀργίαν οἱ παπάδες καὶ οἱ νεκροθάπται; Ἐὶ Τότε θὰ μείνῃ σαραντακτὼ ὥρες ἄταφος καὶ θὰ βρωμίσῃ ἐκτὸς ἐὰν τὸν βάλουν εἰς τὸν πάγον, ὅπως ἔκανε καὶ ὁ μακαρίτης ὁ ἐστιάτωρ μὲ τὰ κρέατα ποὺ τοῦ ἐπερίσσευαν!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἡ ἔπαυλις τοῦ Τιβερίου εἰς τὴν νησῖδα Κάπρι.—Ὁ μυστηριώδης Αὐτοκράτωρ

Τί ἀπεκάλυψαν αἱ ἀνασκαφαί

ΡΩΜΗ, Μάϊος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἡ ἱστορικὴ παράδοσις ἀναφέρει, ὅτι τὴν ὡραιότητα τοῦ Κάπρι, τῆς παρὰ τὴν Νεάπολιν νησῖδος, ἀνεκάλυψε πρώτος ὁ Αὐτοκράτωρ Αὔγουστος. Ἡ νησὶς ἐκαλύπτετο τότε ἀπὸ θάμνους καὶ ἑκατοντάδας ἀπὸ μερικοὺς Ἕλληνας βοσκοὺς καὶ ψαράδες. Οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ ὑπῆρξαν — κατὰ τὴν παράδοσιν πάντοτε — οἱ πρῶτοι μάρτυρες τοῦ θαύματος, τὸ ὁποῖον συνετελέσθη ἅμα τῇ ἐκεῖ ἀποβάσει τοῦ κοσμοκράτορος. Μία τερατώδης δρῦς ὑψοῦτο ἐκεῖ, ὅπου εἶνε σήμερον ἡ Μαρίνα Γκράντι, δρῦς γιγαντιαία, χωρὶς κλάδοι, τελείως ἀπεξηραμένη. Ἦτο τὸ μόνον ἄξιοθέατον πρᾶγμα τῆς νησῖδος, διότι ἐβρυλλεῖτο, ὅτι ἠρίθμει χιλιάδων ἐτῶν βίον. Μόλις λοιπὸν ὁ Αὔγουστος ἔθεσε τὴν χεῖρά του ἐπὶ τοῦ ἀπεξηραμένου ἐκείνου κορμοῦ, ἀμέσως ἡ δρῦς ἐπέταξε νέους κλάδους. Καὶ ἔκτοτε οὐδέποτε τὸ Κάπρι ἔπαυσε νὰ εἶνε ἡ νῆσος τοῦ θαύματος. Ὁ Αὔγουστος ἔδωσεν εἰς τὸ γεγονὸς ἐκεῖνο συμβολικὴν σημασίαν, ἀποφασίσας νὰ κάμῃ τὸ Κάπρι τόπον διαμονῆς του θερινῆς καὶ ἀναπαύσεώς του. Ἡ νῆσος ἀνῆκεν εἰς τὴν Νεάπολιν· ὁ Αὔγουστος τὴν ἀντήλλαξε μὲ τὴν Ἰσχίαν, ἡ ὁποία ἦτο καὶ μεγαλυτέρα καὶ εὐφορωτέρα. Οἱ Νεαπολιτᾶνοι ἐφαντάσθησαν, ὅτι ἐπαιξαν εἰς τὸ Αὐτοκράτορα περίφημο παιχνίδι. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἤξευρε τί ἤθελε. Ἔτσι τὸ Κάπρι ἔγινε ἰδιοκτησία τῶν Καισάρων, καὶ παρέμεινε, παρ' ὅλην τὴν ἐναλλαγὴν τῶν περιστάσεων, ὁ τόπος τῆς μόδας τῆς αὐτοκρατορικῆς Ρώμης, ἕως ὅτου τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ Τιβερίου μετέβαλε τὰ πράγματα.

Ὁ Αὔγουστος δὲν ἦτο βεβαίως φειδωλός, προκειμένου νὰ διαρρυθμίσῃ μίαν νῆσον εἰς τόπον θερινῆς ἀναπαύσεως τῶν Αὐτοκρατόρων. Ἀλλά, ὅταν ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν ὁ Τιβέριος, ἡ φαντασία τοῦ Αὐγούστου ἀπεδείχθη αἰφνιδίως πτωχὴ καὶ ἀνεπαρκὴς εἰς τὸ μεγέθους τῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ Τιβέριος, διὰ νὰ μὴ προκαλέσῃ τὸν φθόνον τῶν Θεῶν, τοὺς ἐπῆρεν ὡς πρόσχημα. Δώδεκα πολυτελεστάτας ἐπαύλεις ἀφιέρωσεν εἰς τὸ Ὀλύμπιον Δωδεκάθεον. Ἐκράτησεν ὅμως διὰ τὸν ἑαυτόν του τὴν μεγαλοπρεπεστέραν πασῶν, τὴν ἀφιερωμένην εἰς τὸν πατέρα ἀνδρῶν τε Θεῶν τε, εἰς τὸν Δία, ἔπαυλιν, ἡ ὁποία καὶ διὰ τὰς σημερινὰς ἀκόμη ἀντιλήψεις εἶνε

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Mein Kampf

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Γερμανίας

Αἱ βασικαὶ ἀρχαί της, ὅπως τὰς ἀναπτύσσει ὁ Χίτλερ

Εἰς τὸ βιβλίον του «Mein Kampf» (ὁ ἀγών μου) ὁ Χίτλερ ἀφιερώνει ἀρκετὰ κεφάλαια εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας. Θέτει ὡς δόγμα ὅτι «ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ κράτους ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸν πλανήτην αὐτὸν τὴν ὕπαρξιν τῆς φυλῆς ἡνωμένης ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου, διὰ τῆς καθιερώσεως ὑγιοῦς, ζωτικῆς, φυσικῆς ἀναλογίας μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἀφ' ἑνός, τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους τῆς ἀφ' ἑτέρου. Μόνον ἕνα ἔδαφος ἐπαρκῶς μέγα ἡμπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἕνα λαὸν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ἀναπτύξεώς του».

Ὑπάρχουν διάφοροι τρόποι διὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς ὡς ἄνω ἀναλογίας. Ὁ Χίτλερ τοὺς ἐξετάζει ἀληλοδιαδόχως. «Ὅταν ὁ πληθυσμὸς μιᾶς χώρας καταστῇ πολὺ πυκνός, ἡμπορεῖ νὰ περιορισθῇ. Συνήθως δὲ τοῦτο γίνεται ὄχι διὰ κρατικῶν μέτρων, ἀλλ' οὔτως εἰπεῖν αὐτομάτως. Ἀπὸ τινων ἐτῶν ἐπὶ παραδείγματι παρατηρεῖται μείωσις τῶν γεννήσεων εἰς τὰς πυκνοκατῳκημένας χώρας, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γερμανίαν, ἀκόμη καὶ τὴν Ἰταλίαν, παρ' ὅλην τὴν ἀντίθετον προσπάθειαν τοῦ Μουσσολίνι. Ὁ Χίτλερ δὲν ἐγκρίνει τὴν λύσιν αὐτὴν ἡ ὁποία, κατὰ τὴν γνώμην του, εἶνε δεῖγμα ἐκφυλισμοῦ. «Ἕνας λαὸς μεγάλος πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ πληθυσμὸν μεγάλον καὶ ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς νὰ αὐξάνῃ συνεχῶς. Τὸ ἀτύχημα διὰ τὴν Γερμανίαν εἶνε ὅτι ὁ πληθυσμός της εἶνε πολὺ μεγάλος διὰ τὰ σημερινὰ της ἐδάφη.

Πρὸ τοῦ πολέμου ἐπιστεύετο ὅτι τὸ πλεόνασμα τοῦ πληθυσμοῦ θὰ ἀπερροφᾶτο ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν. Πράγματι δέ, τὰ 25 ἑκατομμύρια κατοίκων κατὰ τὰ ὁποῖα ηὐξήθη ὁ πληθυσμὸς τῆς Γερμανίας ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι τοῦ 1914 εὑρήκαν ἐργασίαν εἰς τὰ νέα ἐργοστάσια καὶ εἰς τοὺς συναφεῖς κλάδους, ἐμπόριον, μεταφορᾶς, ἔργα δημόσια κλπ. Ἀλλὰ σήμερον, κατόπιν τῶν τελευταίων προόδων τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ «ρασιοναλισμοῦ» της, παρετηρήθη ὅτι ὁ τεχνικὸς ἐξοπλισμός της Γερμανίας ἦτο ὑπέρτερος τῶν ἀναγκῶν της, δὲν ὑπάρχει δὲ ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ἐλπὶς ν' ἀνεύρουν ἐργασίαν ἡ ὁλότης τῶν σημερινῶν ἀνέργων ἐργατῶν της.

Ἄλλο μέσον θεραπείας τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον μάλιστα γίνεται ἰδιαίτερος λόγος τάρα, εἶνε ὁ ἐσωτερικὸς ἐποικισμός. Ἀκριβῶς δὲ τὸ μέσον τοῦτο εἶχεν ὑιοθετήσει ἄλλοτε ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός. Ἀλλ' ὁ Χίτλερ δὲν τὸ θεωρεῖ ἐπαρκές, ἢ μᾶλλον τὸ ὑποπτεύεται ὡς δυνάμενον νὰ ἀποτρέψῃ ἕνα μέγαν λαὸν ἀπὸ τὸν πραγματικόν του σκοπὸν ὁ ὁποῖος εἶνε ἡ αὔξησις τῶν ἐδαφῶν του.

Περὶ ποίας ὅμως αὐξήσεως ἐδαφῶν πρόκειται, διὰ τὴν Γερμανίαν ; Ὁ Χίτλερ τὸ διευκρινίζει : Πρόκειται περὶ τῆς Ρωσσίας. Εἶνε χαρακτηριστικὸν ὅτι εἰς τὸ βιβλίον του δὲν ἀναφέρει τίποτε περὶ Πολωνίας, ἀλλ' εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ Πολωνία δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐμπόδιον θεωρητικὸν εἰς σχέδια τόσον μεγάλα. Ἄλλως τε μερικοὶ ἐκ τῶν συνεργατῶν τοῦ Χίτλερ λύουν τὸ πρόβλημα τῆς Πολωνίας κατὰ τρόπον πολὺ ἁπλοῦν, μεταθέτοντες αὐτὴν πρὸς ἀνατολάς, πρὸς τὴν Οὐκρανίαν, μὲ κατάληψιν τῶν σημερινῶν πολωνικῶν ἐδαφῶν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Ὁ Χίτλερ, φρονίμως ποιῶν, ἀποφεύγει συγκεκριμένην διευκρίνισιν, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνησυχήσῃ τὴν παγκόσμιον κοινὴν γνώμην. Οὐχ ἧττον θέτει ὡρισμένας ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Ράϊχ, συμφώνως ἄλλως τε καὶ πρὸς τὰ ἱστορικὰ δεδομένα. Κατὰ

Θεάματα

ΤΟ Α15Η ΑΣΥΖΗ ΚΑΙ ΑΠΑΝ ΣΑΝ ΕΝΘΟΥΝ ΔΥΟ ΧΕΙΛΗ ΤΟΥ ΙΣΜΟΥ ΤΟ ΜΕΙΟΝ ΑΘΕΛΙ

(Ανοιγομένων και Ξενικού)
ΕΘΝΙΚΟΝ. «Η Αγάπη της Μαλένας». «Η Αλόπαππος».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Το κλαίω πια το αίνιγμα» και Τίμος Μωραΐτης.
ΑΤΛΑΝΤΙΣ («Ωδείο Κυκλάδων). «Γκρεμίζει Ποτάπι» και «Ο τρελοέκδικος».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Ο. Κοτοπούλη). «Η Κοτοπούλη».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Θόρυβος Π. Κορομηλά).
ΚΥΒΕΛΗΣ (Διανύκτιος). «Υπόγειος Ρη γκυφράν». Βλέπει: «Η Βικτωρία και ο Ουσάρος».
ΟΛΥΜΠΙΑ. (Ανοιγόμενον Γη- νό Κο ντιμπάκη).
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ. «Ήρθε μου ένα φιλί» (ταινιστής ροδο).
ΠΑΡΟΔΕ (Μοναχός Γκουζέπε. - Σκέ τσας). «Η Παπαρούνα».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Η κυρία με το δαιμόνιο».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Παρζάν».
ΑΤΤΙΚΑ. «Ε! μου γαμήτο γήπεο».
ΜΑΝΤΙΑΣ. «Όταν αγαπούμε».
ΠΑΛΛΑΣ. «Η γυναίκα απ' το Δαβλίνο».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Η κυρία δεν θέλει τηλέφωνο».
ΑΛΚΥΟΝΗ. «Ο Σαρλώ στο Σικάγο».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Μίας διακοπολαγνείας».
ΑΡΗΣ. «Μάτια πτολογείας».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Μαύρη λίμνη».
ΕΛΛΑΣ. «Σ' αγάπη Σαξεφών».
ΕΡΜΗΣ. «Δόξες διακοπολαγνείας».
ΙΡΙΣ. «Ο Σαλβατόρε Τζουλιάνο».
ΠΑΛΛΑΣ (Ανοιγόμενον). «Η γυναίκα ε- περάτινο».
ΡΟΖΙΑΛΑΙΡ. «Γλώσσες του Μαραγγανών».
Πειραιώς.

ΚΑΠΙΤΩΛ. «Έμπορος της Άμμου».
ΣΑΛΑΜΙΝΑ. «Ο Σαρλώ στο Σικάγο».
ΣΑΓΓΑΡΙΟ. «Ο Σαρλώ στο Σικάγο».

Το Ραδιόφωνον

ΑΜΒΟΥΡΟΝ (372 μ.μ.) 9 μ.μ. Συγγώνιος της Σεβαστής. 11.35 μ.μ. Συμφωνικη και ελαφρά μουσική.
ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ (349 μ.) 8 μ.μ. Όρχήστρα. 8.25 μ.μ. Τραγούδια. 9 μ.μ. Όρχήστρα και τραγούδια. 10 μ.μ. Χορος. 11 μ.μ. Συμφωνική μουσική.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394 μ.) 8 μ.μ. Λυρικό θέατρο της Οπερας. 10.30 μ.μ. Συναυλία του Ωδείου. Ακούεται της Ζάκαι στο Παγκράτι. 12.20 μ. μ. Χορός.
ΒΡΕΣΛΑΟΥ (325 μ.) 8 μ.μ. Λυρικό θέατρο της Οπερας. 10.30 μ.μ. Συναυλία του Ωδείου. Ακούεται της Ζάκαι στο Παγκράτι. 12.20 μ. μ. Χορός.
ΒΡΕΤΑΝΙΑ (Λονδίνο) (491 μ.) 8 μ.μ. Λυρικό θέατρο της Οπερας. 10.30 μ.μ. Συναυλία του Ωδείου. Ακούεται της Ζάκαι στο Παγκράτι. 12.20 μ. μ. Χορός.
ΒΡΟΥΞΕΛΛΕΣ (1.071 μ.) 8 μ.μ. Λυρικό θέατρο της Οπερας. 10.30 μ.μ. Συναυλία του Ωδείου. Ακούεται της Ζάκαι στο Παγκράτι. 12.20 μ. μ. Χορός.
ΒΡΟΥΝΣΒΙΚ (419 μ.) 10.05 μ. μ. Συμφωνική συναυλία οργήστρας. 11 μ.μ. Μουσική και ομιλίες.
ΒΙΕΝΝΗ (518 μ.) 9.10 μ.μ. Μουσική οργήστρας. 10.40 μ.μ. Συμφωνική συναυλία οργήστρας. 12 μ.μ. Μουσική και χορός.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.) 7.50 μ. μ. Μουσική οργήστρας. 11.15 μ.μ. Συμφωνική μουσική.
ΔΑΝΔΙΖΙΟΝ (Τσπολς. 355 μ.) 10.05 μ.μ. Η όρχήστρα του Παρκ Λοϋν. Ομιλία και η σοφρονο Τέλμα Τζόρν (ελεγεινο τραγούδια). Μουσική και χορός.
ΔΡΑΓ (270 μ.) 9 μ.μ. Μουσική από τη μεγάλη αίθουσα του Ραντιο Δρ. Μπρόν.
ΠΡΑΓΑ (488.6 μ.) 9 μ.μ. «Η ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ» διαλεκτος του Μολιέρου.
ΡΩΜΗ—ΝΑΠΟΛΗ (441—318 μ.) 9.05 μ.μ. Μουσική από τη Σχολή Μουσικών και του γνωστου Νέλι Σταϊνερ. 11 μ.μ. Μουσική από τη Σχολή Μουσικών.
ΣΤΡΑΣΣΟΥΡΓ (361 μ.) 8 μ.μ. Μουσική από τη Σχολή Μουσικών. 9.30 μ.μ. Διάκος 9.37 μ.μ. Μουσική από τη Σχολή Μουσικών. 11.30 μ.μ. Μουσική από το «Σάλον».

Διά τούς μή δυνηθέντας να άπολαύσουν την ΜΙΡΙΤΙΚΗΝ ΧΕΛΜ και την ΛΑΜΠΕΡ ΠΡΕΖΑΝ είς το

ΓΑΜΗΛΙΟ ΤΑΞΕΙΔΙ

μέ τό ώφελιμότερο ναυλο ΣΙΝΙΟΡΙΤΑ

δίδεται μοναδική εύκαιρία νά παρακολουθήσουν

ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ο Ν. Ζαχαρίου, ο οποίος ήτο ένας από τους πρωτεργάτας της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, ανεκηρύχθη επίτιμος πρόεδρος της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής.

Αμπελουργοί, Κτηνοτροφοι, Ανδρομάχοι

μάθετε να ualanoλεμάτε

Ιάς ανθενείας και τά σαράσια έντομα ασυ καταστρέφουν τάς εσοδείας σας και μοιράζονται μάζι σας τον καρπόν τού κόσου σας.

Με την ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ

καταπολεμείται ο περονόσπορος της άμπελου, των δένδρων και όλων των μονετών φυτών. Δρχ. 8—το κιλό. (Η ΑΡΣΕΝΙΚΟΥΧΟΣ ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ, Δρχ. 11,— το κιλό, καταπολεμά συγχρόνως τον περονόσπορο και τη σκουλήκι των άμπελων και σταφιδοπαλεμών).

Με την ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ

καταπολεμείται τα ωίδιον και ο περονόσπορος των άμπελων και των λαχανικών. Δρχ. 5.50 το κιλό. (Η ΑΡΣΕΝΙΚΟΥΧΟΣ ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ, Δρχ. 9.— το κιλό, κατά πολλά συχρόνως τον περονόσπορον, το ωίδιον και τα σκουλήκι των άμπελων άπο τα σπαθιά μέχρι τού γιομίσματος τού σταφυλιού. Η ΝΙΚΟΤΙΝΟΥΧΟΣ ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ, Δρχ. 9.— το κιλό, έκτελεί τον ίδιον σκοπόν κατά την όψιμαναν του τρυγητού).

Με την ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗΝ

κατατρέφεται άσφαλέστατα η μελίγρα όλων των φυτών ή κάμιες και τα σκαλιγκάρια—Δρχ. 20.— το κιλό.

Με το ΚΑΜΠΙΟΚΤΟΝΟΝ

καταπολεμείται το σκουλήκι των σπαρφόρων και το τυλιγάδι της άμπελου, κ. τ. λ. Δρχ. 18.— το κιλό.

Με την ΠΡΑΣΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ

κατασκευάζουμεν δολώματα διά την καταπολέμησιν των όπογείων σκουληκιών, πρασσάγγουρα (κρεμμυδοφάγου) και μηλολόνθης.—Δρχ. 40.— το κιλό.

ΑΛΛΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΥΧΑ κατά τα ωίδιου της αμπέλου και όλων των φυτών και τα δένδρων. ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ κατά της ψώρας των δένδρων και των ζώων. ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ δια την ξηράν απολύμανσιν των σπορων τού σίτου και όλων των δημητριακών. ΘΕΙΑΣΒΕΣΤΟΣ δια την παρασκευήν πολτού των Μπορδώ και των εντόμων. Δι' ΘΕΪΟΥΧΟΣ ΑΝΘΡΑΞ διά την καταπολέμησιν των όπογείων εντόμων και σκουλήκων, μένα δημητριακα και την απολύμανσιν του βαμβακόσπορου. ΘΕΪΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ διά την καταπολέμησιν της χλωρώσεως των άμπέλων, των δένδρων και των λαχανικών.

Παιδονται εν Αθήναις — Εις τα Γραφεία της Εταιρείας, Σταδίου 25, Τηλ. 23-791. Κεντρική αποθήκη Θεσσαλονίκης, Τέρμα οδού Εγνατίας, Τηλ. 22-364. Αντιπρόσωποι εν Πάτραις Άγιος Ελευθέριος και Αλέξιος Σταθόπουλος και Κορφή γωνίας Γ. Αγγελοπούλου και Πλατείας Άγιας Ελευθερίας και Αλέξιου 28. Κ. & Χ. Μήτρου και Σίας "Αθηνάς 19α. Γραφεία Περιοδείας εν Πάτραις Γεώργιος Γ. Νικολόπουλος. Γραφεία εν Καλαμάτα Γεώργιος Γ. Νικολόπουλος. Γραφεία εν Τριπόλει Γεώργιος Γ. Νικολόπουλος. Γραφεία εν Κορίνθω Γεώργιος Γ. Νικολόπουλος. Γραφεία εν Αργει Γεώργιος Γ. Νικολόπουλος. Γραφεία εν Ναυπλίω

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ ΔΙΕΚΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΗΣ ΑΙΦΝΙΔΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΓΚΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΡΑΪΧΣΤΑΓ

ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 13. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Γενεύης ὅτι ἡ συνεδρίασις τῆς Γενικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀφοπλισμοῦ ἀνεβλήθη διὰ τὴν Πέμπτην ἐν ἀναμονῇ τῶν δηλώσεων τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ ἐνώπιον τοῦ Ῥάϊχσταγ.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἠχθη ὁ κ. Χέντερσον κατόπιν ἐπανειλημμένων συνομιλιῶν του μετὰ τῶν διαφόρων ἀντιπροσώπων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. (Ἀσύρμ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Γενεύης ὅτι ἡ αἰφνιδία συγκλησις τοῦ Ῥάϊχσταγ προεκάλεσε βαθεῖαν ἐντύπωσιν μεταξὺ τῶν κύκλων τῆς Διασκέψεως. Γενικῶς κρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον ἂν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν φὸν Νόϋρατ μετέβαινεν εἰς Γενεύην καὶ ἐξέθετε τὰς ἀπόψεις τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρ.). — Ὁ «Κήρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» σχολιάζων τὴν μεταστροφὴν τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς γράφει :

— Ἡ σοβιετικὴ δικτατορία ἐγένετο εὐμενῶς δεκτὴ ὑπὸ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀριστερὰν καὶ ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῶν συντηρητικῶν, ἡ δὲ φασιστικὴ δικτατορία, τὴν ὁποίαν ἐπεδοκίμασαν οἱ συντηρητικοί, ἀπεκρουσθη ὑπὸ τῶν ἐργατικῶν καὶ τῶν φιλελευθέρων. Ἡ χιτλερικὴ δικτατορία ὡρθωσεν ἐναντίον της συντηρητικοὺς καὶ φιλελευθέρους, τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν ἀριστερὰν καὶ γενικῶς ὅλους τοὺς Ἄγγλους.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΡΟΥΖΒΕΛΤ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρ.). — Ὁ κ. Ἐρριὸ γράφων εἰς τὴν «Ἐνφορμασιόν» ἐπὶ τῶν ἐν Οὐάσιγκτωνι συνομιλιῶν του, ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος κ. Ροῦζβελτ ἐξήγησε πρὸς αὐτὸν ὅτι ἡ ἐγκαταλείψις τῆς χρυσῆς βάσεως ἦτο ἀναγκαία πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καταρρεύσεως τῆς χρυσῆς βάσεως ἀφ' ἑαυτῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τελωνειακὴν ἐκεχειρίαν, ὁ κ. Ἐρριὸ ἐπεξηγεῖ ὅτι ὁ κ. Ροῦζβελτ ἐζήτησε μόνον ἐκεχειρίαν ἀπὸ τῆς 29ης Ἀπριλίου μέχρι τῆς 12ης Ἰουνίου διὰ τὴν ἐκδήλωσιν ἁπλῆς καλῆς θελήσεως.

Προκειμένου περὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ τῆς ἀσφαλείας, ὁ κ. Ἐρριὸ ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος συνεφώνησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐφαρμογῆς μονίμου ἐλέγχου εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ προβλεπομένου διὰ τοῦ σχεδίου Μακντόναλντ.

Ὁ κ. Ροῦζβελτ — ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Ἐρριὸ— παρητήθη πρὸς στιγμὴν τῆς ἐφαρμογῆς εὐρυτέρου προγράμματος ἀφοπλισμοῦ καὶ ἐβέχθη νὰ συνεργασθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀγγλικοῦ σχεδίου, παρέχων ὡς εἰσφορὰν τὴν δήλωσίν του περὶ ἐνδεχομένης ἐγκαταλείψεως τῆς οὐδετερότητος. Οὕτω αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι πρόκειται ν' ἀποστείλουν παρατηρητὴν εἰς τὴν Διάσκεψιν διὰ τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς περιπτώσεως τῆς ἐπιθέσεως καὶ ἂν ὁ καθορισμὸς τοῦ ὅρου τούτου τοῖς ἐφαίνετο ἐπαρκὴς θὰ ἐδέχοντο ὅπως μὴ καλυπτόμεναι ὑπὸ τῆς οὐδετερότητος προέρχωνται εἰς συναλλαγὰς μετὰ τοῦ ἐπιτεθέντος κράτους.

Ὁ κ. Ἐρριὸ ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἔπεισε τὸν κ. Ροῦζβελτ ὅτι ἡ Γερμανία, τῆς ὁποίας αἱ ἀντιλήψεις περὶ ἰσοτιμίας ἀπειλοῦν τὸν γαλλικὸν στρατόν, δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ ζητήσῃ τὴν ναυπήγησιν στόλου, ἐπαναφέρουσα οὕτω ἐπὶ τάπητος τὰς ναυτικὰς συμφωνίας Λονδίνου καὶ Οὐασιγκτῶνος. Ὁ γαλλικὸς ὅμως στρατὸς ἐν ἀλληλεγγύῃ μετὰ τοῦ γαλλικοῦ στόλου ἀποτελοῦν τὸ προπύργιον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ κ. Ἐρριὸ γράφει τέλος ὅτι ὁ κ. Ροῦζβελτ ἔδειξεν ἐπιφυλακτικότητα ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν, ἐσχημάτισε δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι οὔτος θὰ ἐπιδείξῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν καλὴν θέλησιν διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ προβλήματος τῶν πολεμικῶν χρεῶν, ὅσην ὅμως τῷ παρέχει βεβαίως ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτὸν ἐξουσιοδότησις.

ΠΡΟΣ ΣΥΓΚΡΑΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΙΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐξ Οὐασιγκτῶνος ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ διαθέσῃ κεφάλαιον διὰ τὴν συγκράτησιν τῆς τιμῆς τοῦ δολλαρίου ἐντὸς ὡρισμένου περιθωρίου.

Οἱ κύκλοι τῆς Οὐὸλ Στρὶτ προβλέπουν ὅτι θ' ἀποκατασταθῇ στενὴ συνεργασία μεταξὺ Λονδίνου καὶ Νέας Ὑόρκης διὰ τὴν σταθεροποίησιν τῶν νομισμάτων τῶν δύο χωρῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.).—Εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἔκλεισε σήμερον τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν τιμὴν 3,96.50 ἔναντι τοῦ δολλαρίου.

Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΘΗΝΩΝ - ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀεροπλάνον Χάϊνκελ, ἑπτὰ θέσεων, κατασκευασθὲν διὰ τὴν ἑταιρείαν Χάνσε, ἐξετέλεσε δεκιμαστικὴν πτῆσιν μεταξὺ Βερολίνου καὶ Ἀμβούργου εἰς 45 λεπτὰ ἀναπτύξαν ὡριαίαν ταχύτητα 320 χιλιομέτρων. Τὸ ἀεροπλάνον τοῦτο, πιθανώτατα, θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐνάεριον ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν Βερολίνου—Θεσσαλονίκης—Ἀθηνῶν.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα οἱ κάτοικοι τῶν συνοικισμῶν Ν. Ἰωνίας, Ν. Κοκκινιᾶς, Ν. Φιλαδελφείας, Βύρωνος, Καισαριανῆς κλπ. θὰ καταρτίσουν μεγάλην ἐπιτροπὴν διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὀργανώσεως τῶν ἐν λόγῳ συνοικισμῶν εἰς δήμους καὶ κοινότητας.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ θὰ μελετήσῃ τὸν τρόπον τῆς καλυτέρας ὀργανώσεως αὐτῶν ἰδίως ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, θὰ καταρτίσῃ δὲ μακροσκελὲς ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως καὶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Εἰς τὸ ὑπόμνημα θὰ τονίζεται ὅτι ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τῶν νέων τούτων δήμων καὶ κοινοτήτων, οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτύχουν εἰς τὸ ἔργον των, καὶ καταπέσῃ οὕτω τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ ἀνακήρυξις τῶν συνοικισμῶν εἰς κοινότητας δὲν ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα αὐτῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΑ 3)16 ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΤΩΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν 3)16 τὰ ὁποῖα λαμβάνουν ἐπὶ πλέον τοῦ μισθοῦ των οἱ ὑπάλληλοι τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι αἱ χθεσιναὶ ἀπογευματιναὶ ἐφημερίδες ἔπεσαν προφανῶς θύματα ἀνακριβῶν πληροφοριῶν.

Ὁ κ. Πεσμαζόγλου ἐτόνισεν ὅτι εἰς ἐπιτροπὴν ὑπαλλήλων τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία τὸν εἶχεν ἐπισκεφθῆ προχθές, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ περικοποῦν τὰ 3)16 τὰ ὁποῖα λαμβάνουν σήμερον. Περίπτωσις περικοπῆς θὰ προέκυπτε μόνον ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἐνόμιζεν ὅτι τὸ ποσοστὸν τοῦτο πρέπει νὰ περικοπῇ καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν λοιπῶν ὑπουργείων, οἱ ὁποῖοι τὸ λαμβάνουν.

Παρὰ τὴν κατηγορηματικὴν ταύτην δήλωσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ, ἐπιτροπὴ ὑπαλλήλων πολυπληθεστέρα τὸν ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν πρωΐαν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Ὁ κ. Πεσμαζόγλου ἐπανέλαβε καὶ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην τὴν δήλωσιν τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει καὶ προχθές.

Συνεπῶς εἶνε τελείως ἀνακριβῆ τὰ γραφέντα εἰς χθεσινὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς μεταβολὴν γνώμην δὲν πρόκειται νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὸ νὰ συμπεριληφθῇ τὸ ἑκ τοῦ στατιστικοῦ τέλους ἔσοδον εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχικήν του ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἔχει λάβει ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, τὸ στατιστικὸν τέλος θὰ ἀναγράφεται τοῦ λοιποῦ ὡς τακτικὸν ἔσοδον εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Ὁ κ. Πεσμαζόγλου προσθέτει ὅτι τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ πάσας τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἤδη Δεκεμβρίου εἶχεν ἐξαγγείλει περὶ οἰκονομιῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι ἐνεπνεύσθησαν εἰς τὸ πρό τινων ἡμερῶν ὑπογραφὲν σχετικὸν διάταγμα.

ΥΠΟΠΤΟΣ ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ

Ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκάμαντος 20 παρὰ τὰ Πετράλωνα οἰκίας του ὁ 16ετὴς Μάριος Χ. Πάντης, πλανόδιος μικροπωλητής, συναπομακρυσας μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἐμπόρευμά του, ἀξίας 4.000 δραχμῶν καὶ 500 δραχμὰς εἰς μετρητά.

Ὁ πατὴρ τοῦ ἐξαφανισθέντος ἔλαβε ἐπιστολήν του, εἰς τὴν ὁποίαν γράφει:

«Ἀγαπητοί μου γονεῖς, ἀνταχωρῶ γιὰ πάντα. Δὲν θὰ μὲ ξαναδῆτε πειά. Σᾶς στέλνω καὶ 50 δραχμάς, τὰς ὁποίας θὰ λαμβάνετε κάθε βδομάδα.»

Ἡ ἐπιστολὴ δὲν ἔχει τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐξαφανισθέντος καὶ ὁ πατήρ του καθὼς καὶ ἡ μήτηρ του ἐκφράζουν τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι οὗτος θὰ ἔπεσε θῦμα ἐγκλήματος. Ὑποθέτουν, ὅτι τὴν ἐπιστολὴν θὰ τὴν ἔγραψαν πρὸς καθησύχασιν οἱ κακοποιοί, οἱ ὁποῖοι θὰ παρέσυραν ἢ θὰ ἐφόνευσαν τὸν υἱόν των.

Μικραὶ Εἰδήσεις

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπηύθυνε χθὲς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου, ὡς προεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐπεξεργασθείσης τὴν ἰσραηλιτικὴν ἐμπορικὴν ὁμάδαν, ἐκφράζων πρὸς αὐτὸν τὰ συγχαρητήριά του διὰ τὴν συμβολήν, τὴν παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς παρασχεθεῖσαν εἰς τὸ ἔργον τῆς συνομολογήσεως τῆς συμφωνίας.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Λοβέρδος θὰ ἐπισκεφθῇ αὔριον τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ θὰ τοῦ εἰσηγηθῇ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς νέας χρήσεως 1933—1934.

— Εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ὑπεβλήθησαν προτάσεις ἐπιχειρηματιῶν διὰ τὴν ἐξαγωγὴν νωπῶν ὀπωρῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

— Πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας ὑπεβλήθη ἔκθεσις καθ' ἣν οἱ Σ. Π. Α. Π. ἀντιμετωπίζουν ἐτησίως ἔλλειμμα 5 ἑκατομ. δραχμῶν, λόγῳ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ σιδηροδρόμου Λαυρίου. Τὸ ζήτημα θὰ ἀχθῇ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

— Ὁ θεομηχανος κ. Ἀνδρ. Σπυράκης κατηγορούμενος ὡς ἠθικὸς αὐτουργὸς τοῦ φόνου τοῦ ἀνεψιοῦ του Ἰω. Βελῆ καὶ τῆς ἀποπείρας φόνου τοῦ Δημ. Βελῆ, ὁ υἱός του κ. Μιχ. Σπυράκης καὶ ὁ δράστης τοῦ φόνου ἀστυφύλαξ Ν. Σέβδας θὰ ἀπολογηθοῦν αὔριον. Ἡ κατάστασις τοῦ Δημ. Βελῆ περαμένει σοβαρά.

— Παρεπέμφθησαν εἰς ἀνακριτικὰ συμβούλια μὲ τὰ ἐρωτήματα τῆς ἀποτάξεως ἡ ἔφοδος δι' ἀπολύσεως ὁ λιμενάρχης Χαλκίδος κ. Θ. Λοΐσιος καὶ ὁ λιμενάρχης 6ου τάξεως κ. Π. Παπανικολάου δι' ὑπηρεσιακὴν ἀμέλειαν καὶ διότι ἀπέλυσαν παρὰ τὸν νόμον λεμβοῦχους τῆς Αἰδηψοῦ.

Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ ΤΟΥ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΠΟΙΑΝ ΣΤΑΣΙΝ ΘΑ ΤΗΡΗΣΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΘΑ ΑΓΟΡΕΥΣΟΥΝ Ο Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΚΑΙ ΟΙ Κ. Κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΚΑΙ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ

Εἰς Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ συγκροτηθῇ πρὸ τῆς αὐριανῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, θὰ καθορισθῇ ἡ στάσις τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν συζήτησιν, ἡ ὁποία θὰ διεξαχθῇ ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ διώξεως τοῦ κ. Βενιζέλου. Θὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὅπως μὴ ἐκτραπῇ ἡ συζήτησις ὥστε νὰ μὴ παραβλαφθοῦν ἐξ αὐτῆς τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῆς χώρας καὶ ν' ἀποσοβηθῇ πᾶσα ἐκ τῆς συζητήσεως διαταραξις τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης.

Κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν πλὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Μεταξᾶ, ὁ ὁποῖος θὰ ὁμιλήσῃ διεξοδικώτατα ἀναπτύσσων τὴν ἐναντίον τοῦ κ. Βενιζέλου κατηγορίαν, θὰ λάβουν τὸν λόγον καὶ εἷς ἢ δύο ἐκ τῶν βουλευτῶν τῶν συνυπογραψάντων τὴν πρότασιν διώξεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων.

Θὰ ὁμιλήσουν ἐπίσης οἱ κ. κ. Κονδύλης καὶ Χατζηκυριάκος ἀναφερόμενοι εἰδικώτερον εἰς τὴν βαρυτάτην πολιτικὴν εὐθύνην, τὴν ὁποίαν ὑπέχει ὁ κ. Βενιζέλος, μετελθὼν τὴν οἰκον μετῆλθε κατὰ τὴν νύκτα τῆς 5ης Μαρτίου στάσιν. Ἐπεκτεινόμενοι οἱ δύο ὑπουργοὶ θὰ τονίσουν τὴν συμβολήν, τὴν ὁποίαν τὸ Λαϊκὸν κόμμα παρέσχε διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὁμαλοῦ πολιτικοῦ βίου ἐν τῷ τόπῳ. Ὑπομιμνήσκοντες οἱ κ. κ. Κονδύλης καὶ Χατζηκυριάκος τὰς ἀπειλὰς, τὰς ὁποίας προεκλογικῶς κατὰ κόρον ἐξετόξευεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι θὰ διαλύσῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, θὰ τονίσουν ὅτι δὲν ἔπραττε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ καλλιεργῇ ἐν ἐπιγνώσει τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ἀνωμαλίας. Εἶνε προφανὴς κατὰ συνέπειαν, ἡ εὐθύνη του δι' ὅσα ἔλαβον χώραν τὴν νύκτα τῶν ἐκλογῶν. Καὶ οἱ δύο ὑπουργοὶ θὰ ὑποστηρίξουν ἐν συμπεράσματι ἀνεπιφυλάκτως τὴν ἀποδοχὴν τῆς περὶ παραπομπῆς τοῦ κ. Βενιζέλου προτάσεως.

Προβλέπεται ὅτι αἱ ἀγορεύσεις τῶν κατηγόρων τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀπολύτως ἀποκαλυπτικαὶ τῶν εὐθυνῶν αὐτοῦ, θὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς κατηγορίας καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς περικοπῆς μόνον τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ κίνημα, ὡς προχθὲς ἐξήγγειλεν ἀπὸ τοῦ θήματος τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ λάβῃ τὸν λόγον κατὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως καθιστῶν ἐνήμερον τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀντιλήψεων ὡς πρὸς τὰς εὐθύνας τὰς ὁποίας ὁ κ. Βενιζέλος ὑπέχει διὰ τὸ πραξικόπημα.

Ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ προβλέπεται ἐξαιρετικῶς σημαντική, διότι θ' ἀναφέρεται, πιθανώτατα, γενικώτερον καὶ εἰς τὴν στάσιν τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῆς ὅλης ὑποθέσεως τοῦ πραξικοπήματος τῆς 6ης Μαρτίου.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη σχετικῶς μὲ τὴν στάσιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὴν αὐριανὴν συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ. Ἐπανελήφθη ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων θὰ συστήσῃ πρὸς τοὺς φίλους του βουλευτὰς νὰ ψηφίσουν ὑπὲρ τῆς προτάσεως περὶ παραπομπῆς του, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἤθελε τυχὸν προβῇ εἰς δήλωσιν, περὶ μὴ ὑιοθετήσεως τῆς προτάσεως δίωξεως.

ΑΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ

Τὸ ζήτημα ἐὰν ἡ παραπομπὴ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Γερουσίαν, συγκροτουμένην εἰς Δικαστήριον συμπαρασύρῃ καὶ τοὺς λοιποὺς κατηγορουμένους, μὲ τοὺς ὁποίους ἔχει ἐπιληφθῆ ἡ Δικαιοσύνη, καθ' ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν, θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς παραπεμπτικῆς ἀποφάσεως, τὴν ὁποίαν θὰ ἐκδώσῃ ἡ Βουλή.

Ἐὰν τοὐτέστιν ἡ Βουλὴ χωρίσῃ τὴν ὑπόθεσιν διὰ μόνον τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων καὶ τοὺς ἑτέρους δύο ὑπουργοὺς κ.κ. Μαρῆν καὶ Κατεχάκην, οἱ λοιποὶ κατηγορούμενοι θὰ παραμείνουν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τακτικῶν ποινικῶν δικαστηρίων. Ἄλλως καὶ οὗτοι θὰ παρακολουθήσουν τὴν τύχην τῶν ἀπολαυόντων εἰδικῆς δωσιδικίας δυνάμει τοῦ περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν νόμου.

Πράγματι τὸ ἄρθρον 1 ἐδ. 2 τοῦ νόμου 3398 τοῦ περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν νόμου ὁρίζει ὅτι : «Ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου (τῆς Γερουσίας) δύνανται ἐπίσης νὰ παραπεμφθοῦν καὶ οἱ τυχὸν ὑπάρχοντες συναίτιοι καὶ συναυτουργοὶ αὐτῶν (δηλ. τῶν ὑπουργῶν)».

Τὸ δὲ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁρίζει ὅτι : «Κατὰ πᾶσαν ὅμως περίπτωσιν δύνανται πάντοτε οἱ συναίτιοι καὶ συνεργάται αὐτῶν (τῶν ὑπουργῶν) νὰ διωχθοῦν αὐτοτελῶς ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων διὰ παραβάσεις ἐν γένει τῶν ποινικῶν νόμων, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς».

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν, παρατεθεῖσαν ἐπὶ δίωρον, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἐν ἀρχῇ, εἰσηγήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐξητάσθη διὰ μακρὸν τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου, ληφθείσης ἐν τέλει ἀποφάσεως, ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἡ παρασκευὴ ἄρτου εἰς δύο ποιότητας, μελετηθῇ δὲ τὸ δυνατὸν καθιερώσεως μιᾶς μόνης ποιότητος ἄρτου, ἀποτελούσης τὴν τελικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μειώσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου ἀπεφασίσθη, ὅπως ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος παραιτηθῇ τῆς προμηθείας ἐπὶ τοῦ ἀγοραζομένου παρ' αὐτῆς συναλλάγματος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν σίτου ὑπὲρ τοῦ ταμείου ἄρτου. Ἀνετέθη δὲ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως προβῇ εἰς τὰς σχετικὰς παρὰ τῇ Τραπέζῃ ἐνεργείας.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς παρακολουθήσεως τῆς αἰσχροκερδείας εἰς τὰς τιμὰς τῶν πιτύρων, ἐπιταθείσης, λόγῳ τῆς σημειωθείσης ἀνεπαρκείας τούτων, ἑνεκα τῆς αὐξήσεως τῆς εἰς πίτυρα περιεκτικότητος τοῦ ἄρτου.

Περαιτέρω ἐγένετο λόγος ἐπὶ τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν, τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀναλαβόντος, ὅπως καταρτίσῃ τὸν σχετικὸν πίνακα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραδοθέντων ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπουργῶν σχετικῶν σημειωμάτων.

Ὁ κ. Ι. Ράλλης ἔσχε χθὲς μακρὰν συνεργασίαν μετ' ἐκπροσώπων τῶν ἀλευροβιομηχάνων, μετὰ τῶν ὁποίων συνεζήτησεν ἐπὶ ζητημάτων σχετιζομένων μὲ τὴν τιμὴν τῶν σιτηρῶν Αὐστραλίας, Χὰρτ καὶ Ντάρ. Ἡ σύσκεψις θὰ ἐπαναληφθῇ αὔριον, προκειμένου νὰ γίνῃ συζήτησις διὰ τὰ ἀλεστικά. Ἡ κρατοῦσα ἀντίληψις εἶνε, ὅτι οἱ ἀλευροβιομήχανοι θὰ δεχθοῦν καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὰς ἀπόψεις τοῦ ὑπουργείου καὶ θὰ ἀποτραπῇ οὕτω ἀνατίμησις τοῦ ἄρτου.

ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΙΣΧΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἑλληνοσερβικὴ ἐμπορικὴ συμφωνία τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς λήγει αὔριον ἀπεφασίσθη νὰ παραταθῇ προσωρινῶς μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου ἴνα δοθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ καιρὸς εἰς τὰς δύο ἐνδιαφερομένας κυβερνήσεις καὶ διεξαγάγουν διαπραγματεύσεις διὰ τὴν συνομολόγησιν νέας.

ΥΠΟΛΕΙΠΟΝΤΑΙ ΜΕΡΙΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης διέψευσεν ὡς ἐντελῶς ἀστεῖας τὰς ἐκ Θεσσαλονίκης πληροφορίας ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων, ὅτι φίλοι του καὶ ἄλλοι παράγοντες περιέρχονται δῆθεν τὰς φρουρὰς τῆς Μακεδονίας καὶ προπαγανδίζουν....ὑπὲρ τῆς ἀνακηρύξεως δικτατορίας ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ τῶν κ.κ. Παγκάλου, Μεταξᾶ καὶ Χατζηκυριάκου.

Ὁ κ. Κονδύλης προσέθεσε, χαριτολογῶν: «Τὸ ἰδρυτικὸν πρωτόκολλον τῆς δικτατορίας τὸ ἔχει ὁ κ. Τσαλδάρης. Ἀπομένουν νὰ κανονισθοῦν διάφοροι λεπτομέρειαι ἐν εἰδικῇ συσκέψει, ἡ ὁποία, φυσικά, θὰ γίνῃ ἐν ὥρᾳ νυκτός».

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης συνιστᾷ ὅπως ἐφαρμοσθῇ αὐστηρότατα ὁ νόμος περὶ Τύπου ἐναντίον τῶν ἐφημερίδων, αἵτινες ἀνέγραψαν τὴν εἴδησιν περὶ κηρύξεως δικτατορίας, διότι διὰ τῶν ψευδῶν αὐτῶν δημοσιευμάτων ἀ